

KONEC SVĚTA? EXISTUJE SPOUSTA VAROVNÝCH SIGNÁLŮ A LÍBIT SE VÁM NEBUDOU

- CZ24 News | 29. dubna 2022

- **Konec světa je velké téma**
- **Lidstvo provází od nepaměti**
- **Jaký je důvod k obavám?**

Jestli čas od času zabrousíte na mé články, určitě vás nepřekvapí, že k pointě se dostávám poměrně často hodně zešíroka. Původně jsem měl stejný plán i v dnešním „vědeckém“ okénku, ale víte co? Kašlu na to a vezmu to hopem. Takže bez velký řečí, pojďme na to!

Jaderná válka

Už s ohledem na aktuální úděsnou situaci, která na Ukrajině panuje je tohle téma zcela na místě. Přesto se zcela záměrně probíhajícímu konfliktu vyhnu, i když jednu věc zmínit musím: téma totální jaderné války, byť (zatím) formou nejružnějších výhružek, je jednou z nejobávanějších a de facto definitivní tečkou za lidskou existencí, neboli **konec světa**.

Zdroj: Nikoli Afina, Unsplash

A i když to většině z nás hlava nebere, tím spíš, že žijeme v 21. století, jde o věc, kterou je třeba vnímat v rovině *může se to stát, ale doufejme, že nic takového se nestane*. Samo sebou, že na veškeré chmury platí staré známé: žijme každým dnem jako by byl poslední, ale to je tááááák relativní.

Když s prominutím vynechám lidskou blbost, pak je tady stále vesmír. Můžeme mapovat oblohu sebevíc, ale šance, že do Země narazí obří meteorit tu stále je. Malá, nikoliv zanedbatelná. A pak je zde celá řada dalších aspektů.

Umělá inteligence

Když před několika lety na konferenci technologií Web Summit v portugalském Lisabonu Stephen Hawking nahlas sdělil, že **umělá inteligence může být “dobrý sluha stejně jako zlý pán”**, způsobil to v plénu docela šok. Ne proto, že by geniální vědec mluvil z cesty, nýbrž proto, že jen zmínil to, čeho se spousta nejen laické veřejnosti obává.

Zdroj: Andy Kelly, Unsplash

Hawking řekl, že **se lidstvo s největší pravděpodobností dostane do bodu, kdy bude umělá inteligence zcela soběstačná**. V tomto kontextu může jít po jaderných zbraních a dalších hrůzných výdobytcích války o jednu z nejhorších, ne-li vůbec nejhorší noční můru, jaké kdy člověk čelil. Ale ještě se neplašte, protože: a) jde jen o teorii, b) bere se v úvahu ten nejkatastrofičtější scénář.

Takže je všechno fajn? Ne tak docela, určitě ne. **Umělá inteligence zažívá v posledních letech boom**. Vezměte si třeba bezpečnost. Kvůli čím dál častějším podvodům na ni začínají plošně spoléhat banky. Ano, tyto instituce patří na trhu k předním hráčům. Samozřejmě, že primárním cílem je ochrana uživatelů a zlepšování unikátních digitálních bankovních identit. Jenže co když se to celé zvrtně?

Bacha! Je to sice přitažené za vlasy a dovedené až do krajnosti, ale ignorovat to nelze. Další využití je v lékařství, elektromobilech, letectví nebo robotice.

Zdroj: Possessed Photography, Unsplash

Robotika

A když už jsme u ní, tak i zde je to vcelku „maso“. Jestliže pominu komerční mánii, která probíhá například v Japonsku, kde slouží nejen jako dočasné zpestření zvláště pro mužské pokolení, setkáváme se s ní opět v lékařství. Průmyslová robotika je každodenním chlebem snad všech myslitelných automobilek a v různých formách se dostává i do taktického armádního vybavení.

Takže premisa ze sci-fi spektaklu Terminátor jak vyšitá? Samozřejmě, že ne. Alespoň prozatím. Arnolda Schwarzeneggera mám sice rád, ale jeho třísetkilové klony tady nechci. Problém je však v tom, že v kombinaci s umělou inteligencí a velmi často omílaným faktorem sebeuvědomění, by to vážně v budoucnu nemusela být p*del, to říkám s naprosto chladnou hlavou.

Konec světa v rukou člověka

Ke kýžené pointě se dostanu (jak jinak) obloukem. Před pár lety jsem četl velmi zajímavý rozhovor s předním českým vědcem Ondřejem Bajgarem v jednom periodiku, který působí na Oxfordu. Ten umělou inteligenci trefně přirovnal k myším, jež chtěly více sýra, a tak si vytvořily „umělou myš“.

Zdroj: Ankhesenamun, Unsplash

Ta fungovala jako prodloužená ruka těch živých, a pokud se něco pokazilo nebo ji někdo zlikvidoval, vlastně se tak moc nestalo. Výhodou bylo, že pokud šlo všechno dobře, myši se měly dobře a nic jim nechybělo.

Tedy až do okamžiku, než došlo k sebeuvědomění. Pak si tato umělá myš řekla, že přece nebude sloužit jiným. Začala se replikovat, „podojila kravku“, udělala si svůj sýr a živé konkurenty už nepotřebovala.

A v tom je nejspíš velká, byť prozatím potenciální pravda. S přibývajícimi roky, ohromným rozmachem a čím dál sofistikovanějšími algoritmy by se mohlo opravdu stát, **že nás umělá intelligence prostě a jednoduše odstříhne.**

A pokud se to, jak stále pevně doufám, nestane, stále je k mání řada dalších možných průšvihů, za něž si člověk může většinou sám...

Autor: Tomáš Richter

ZDROJ: unsplash.com/@mrsunburnt / fonetech.cz